ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΟΡΙΝΘΟΥ 210
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 24—94 & 43—23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

16 Μ. ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1960
ΠΕΡ. Β'-ΕΤΟΣ ΙΕ'-ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 4548

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΡΙΑΝΟΝ ΠΑΣΧΑΛΙΝΟΝ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ

Ο ΕΘΝΑΡΧΗΣ ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΔΙΑΒΕΒΑΙΟΙ ΟΤΙ ΑΙ ΒΡΕΤΑΝΝΟ-ΚΥΠΡΙΑΚΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ ΘΑ ΤΕΡΜΑΤΙΣΘΟΥΝ ΚΑΤΑ ΤΡΟΠΟΝ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΟΝ

ΤΟ ΚΥΡΙΟΝ ΘΕΜΑ ΕΙΝΑΙ ΜΑΛΛΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΠΑΡΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΠΟΚΡΟΥΕΤΑΙ ΑΠΟΘΗΚΕΥΣΙΣ ΠΥΡΗΝΙΚΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ, 15. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα, ὁ Μακάριος ἀπηύθυνε μήνυμα πρὸς τὸν κυπριακὸν λαόν, τὸ ὁποῖον θὰ ἀναγνωσθῇ εἰς τὰς ἐκκλησίας κατὰ τὴν λειτουργίαν τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα.

Ὁ Ἐθνάρχης εἰς τὸ μήνυμά του συγχαίρει τὸν κυπριακὸν λαὸν διότι κατέκτησε τὴν ἐλευθερίαν του καὶ περαιτέρω ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι ὁ ἐφετεινὸς ἑορτασμὸς τοῦ Πάσχα θὰ εἶναι ὁ ὡραιότερος, δεδομένου ὅτι ὁ λαὸς θὰ ἑορτάσῃ ἐν ἐλευθερίᾳ.

Ἐν κατακλείδι ἐκδηλώνει αἰσιοδοξίαν καὶ παρέχει τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι αἱ ἀγγλοκυπριακαὶ συνομιλίαι, αἱ ὁποῖαι πρόκειται νὰ ἐπαναληφθοῦν μετ' τὸ Πάσχα, θὰ τερματισθοῦν κατὰ τρόπον ἱκανοποιητικόν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 15. Ὁ Βρεταννὸς βουλευτὴς τοῦ Συντηρητικοῦ Κόμματος κ. Γκαίητς, ὁ ὁποῖος ἐπέστρεψε σήμερον ἐνταῦθα ἐκ Κύπρου, ἐδήλωσεν εἰς δημοσιογράφους ὅτι τὸ κύριον πρόβλημα τῆς νήσου εἶναι μᾶλλον πολιτικόν, παρὰ στρατιωτικόν.

ΛΕΥΚΩΣΙΑ, 15. Ἡ ἐναποθήκευσις πυρηνικῶν ὅπλων εἰς τὰς βάσεις τὰς ὁποίας θὰ διατηρήσῃ ἡ Βρεταννία εἰς τὴν Κύπρον μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τῆς ἀνεξαρτησίας εἶναι τὸ κύριον θέμα διαφωνίας μεταξὺ Βρετανῶν καὶ Κυπρίων, ἐδήλωσε χθὲς εἰς τὴν κυπριακὴν πρωτεύουσαν ὁ συντηρητικὸς βουλευτὴς κ. Οὐίλλιαμ Γαίητς. Ἡ δήλωσις αὕτη τοῦ Βρεταννοῦ βουλευτοῦ προεκάλεσε ζωηροτάτην ἐντύπωσιν εἰς τὴν νῆσον, διότι εἶναι ἡ πρώτη φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν γίνεται ὑπευθύνως λόγος περὶ ἐγκαταστάσεως ἢ ἐναποθηκεύσεως πυρηνικῶν ὅπλων εἰς τὴν νῆσον.

Ἐκ τοῦ κυβερνείου δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἐξακριβωθῇ ἡ ἀντίδρασις τοῦ ὑφυπουργοῦ κ. Ἐτίμερυ ἢ τοῦ κυβερνήτου Φούτ, ἀναμένεται ὅμως ὅτι ἐντὸς τῆς ἡμέρας θὰ ὑπάρξῃ ἐπίσημος δήλωσις ἐπὶ τοῦ θέματος.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 15. Ὡς μεταδίδεται ἐκ Λευκωσίας, ὁ Βρεταννὸς συντηρητικὸς βουλευτὴς κ. Γκέϊτς, ὁ ὁποῖος παίζει μεσολαβητικὸν ρόλον εἰς τὰς Ἀγγλοκυπριακὰς διαπραγματεύσεις, ἀπεκάλυψεν, ὅτι τὸ θέμα τῆς ἀποθηκεύσεως βρεταννικῶν ἀτομικῶν ὅπλων εἰς τὰς βάσεις, τὰς ὁποίας διεκδικεῖ εἰς τὴν Κύπρον, εἶναι ἓν ἐξ ἐκείνων εἰς τὰ ὁποῖα «προσκρούουν» αἱ διαπραγματεύσεις.

Ὁ ἀνταποκριτὴς παρατηρεῖ, ὅτι εἶναι ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν δηλοῦται δημοσίως, ὅτι τὸ ζήτημα αὐτὸ ἀποτελεῖ πρόβλημα.

Ὡς πρὸς τὴν γενικωτέραν πορείαν τῶν διαπραγματεύσεων, ὁ Ἄγγλος ἀνταποκριτὴς λέγει, ὅτι ἐσημειώθη σημαντικὴ πρόοδος καὶ ὅτι ἡ ἐπίτευξις συμφωνίας εἶναι ἁπλῶς ζήτημα χρόνου, ἀφοῦ ἡ διαφορὰ διὰ τὰς βάσεις, μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων, ἔχει περιορισθῇ εἰς ὀλίγα μίλλια.

Ο ΡΩΣΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΤΣΑΡΑΠΚΙΝ ΕΙΝΑΙ ΑΙΣΙΟΔΟΞΟΣ ΔΙΑ ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΡΙΜΕΡΟΥΣ ΠΥΡΗΝΙΚΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ

ΓΕΝΕΥΗ, 15. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Σοβιετικῆς ἀντιπροσωπείας εἰς τὴν τριμερῆ πυρηνικὴν διάσκεψιν κ. Τσαράπκιν ὁμιλῶν σήμερον πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου κατὰ τὴν ἀναχώρησίν του εἰς Μόσχαν, ἐδήλωσεν ὅτι αἱ συνομιλίαι πρόκειται νὰ εἰσέλθουν εἰς σημαντικὴν φάσιν καὶ ὅτι τώρα ἡ ἀτμόσφαιρα εἶναι καλυτέρα ἀπ' ὅ,τι ἦτο κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τελευταίων μηνῶν.

Αἱ τρεῖς ἀντιπροσωπεῖαι, προσέθεσεν ὁ κ. Τσαράπκιν, εἶναι ἀποφασισμέναι νὰ πράξουν τὸ κατὰ δύναμιν διὰ τὴν ἐπίσπευσιν τῆς ὑπογραφῆς μιᾶς συνθήκης περὶ ὁριστικοῦ τερματισμοῦ τῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν.

Ἐν τέλει ἐξέφρασε τὴν ἱκανοποίησίν του διὰ τὴν ἐκ μέρους τῶν Δυτικῶν ἀποδοχὴν τῶν Σοβιετικῶν προτάσεων τῆς 19ης παρελθόντος Μαρτίου.

Συνεχίζων ὁ κ. Τσαράπκιν εἶπεν: «Εἶμαι πεπισμένος ὅτι οἱοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι ὁ διάδοχος τοῦ προέδρου Ἀϊξενχάουερ, δὲν θὰ ἐπιχειρήσῃ νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς πυρηνικὰς δοκιμάς, διότι ἡ πίεσις τῆς Κοινῆς Γνώμης εἶναι μεγίστη, ἀκόμη καὶ εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας». Ἡ σήμερον ἐκδηλωθεῖσα αἰσιοδοξία τοῦ Σοβιετικοῦ διπλωμάτου ἐπροκάλεσεν ἔκπληξιν μεταξὺ τῶν διπλωματικῶν κύκλων τῆς Γενεύης, οἱ ὁποῖοι ὑπενθυμίζουν ὅτι ὡρισμέναι δηλώσεις τοῦ ἀντιπροσώπου τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἑβδομάδος, εἶχον προκαλέσει δυσμενεῖς ἀντιδράσεις ἀπὸ Σοβιετικῆς πλευρᾶς.

ΑΠΕΙΛΕΙΤΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗΝ ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΩΣ ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΜΑΥΡΩΝ ΑΓΩΝ ΑΠΕΛΕΥΘΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

Η ΥΓΕΙΑ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΦΕΡΒΟΡΝΤ

ΓΙΟΧΑΝΝΕΣΜΠΟΥΡΓΚ, 15. Ὁ κ. Ρόμπερτ Σουμπουρκοῦε, Ἀφρικανὸς ἡγέτης, ἐδήλωσεν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τοῦ Γιοχάννεσμπουργκ: «Ὁ κύριος ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τοῦ κόμματος τοῦ Παναφρικανικοῦ Κογκρέσσου εἶναι ἡ ὁλοκληρωτικὴ ἀπελευθέρωσις τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς ἀπὸ τὴν ἐπικράτησιν τῶν λευκῶν».

Ὁ κ. Σουμπουρκοῦε, ὁ ὁποῖος ἔχει προσαχθῆ εἰς τὸ δικαστήριον μὲ 22 ἄλλους Ἀφρικανούς, κατηγορούμενος διὰ τὰ τελευταῖα γεγονότα τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς, εἶπε:

«Φρονοῦμεν ὅτι ὁ ἱστορικός μας ρόλος ἔγκειται εἰς τὸ νὰ συμβάλωμεν εἰς τὴν ἵδρυσιν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀφρικῆς, ἀπὸ τοῦ Ἀκρωτηρίου μέχρι τοῦ Καΐρου καὶ ἀπὸ τοῦ Μαρόκου μέχρι τῆς Μαδαγασκάρης. Σκοπὸς τοῦ κόμματός μου εἶναι ἡ ἐγκατάστασις δημοκρατίας εἰς τὴν Νότιον Ἀφρικήν, ὅπως καὶ εἰς ὁλόκληρον τὴν ἤπειρόν μας, ποὺ νὰ μὴ βασίζεται ἐπὶ φυλετικῶν διακρίσεων. Θέλομεν μίαν κυβέρνησιν ἐξ Ἀφρικανῶν καὶ διὰ τοὺς Ἀφρικανούς. Ὅλοι πρέπει νὰ ἀνήκουν εἰς μίαν Ἀφρικὴν εἰς τὴν ὁποίαν θὰ βασιλεύῃ ὁ νόμος τῆς ἀφρικανικῆς πλειοψηφίας».

Ὁ κ. Σουμπουρκοῦε ἐδήλωσεν ὅτι ἀναλαμβάνει τὴν πλήρη εὐθύνην διὰ τὴν ἐξαπόλυσιν τῆς ἐκστρατείας ἐναντίον τῶν ταυτοτήτων. Τὸ κόμμα εἰς τὸ ὁποῖον οὗτος ἀνήκει, ἀριθμεῖ 200.000 μέλη.

ΓΙΟΧΑΝΝΕΣΜΠΟΥΡΓΚ, 15. Καθ' ὃν χρόνον ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς κ. Φαίρβορντ ἐξακολουθεῖ βελτιουμένη, ἠδυνήθη δὲ οὗτος χθὲς νὰ μελετήσῃ ὡρισμένας ἐπειγούσης φύσεως ὑποθέσεις καὶ νὰ ὑπαγορεύσῃ εἰς τὸν γραμματέα του μήνυμα πρὸς τὸν πληθυσμόν, ὅτι ἡ ἀνάρρωσίς του προχωρεῖ κατὰ τρόπον ἱκανοποιητικόν, διενεμήθησαν χιλιάδες προκηρύξεων, διὰ τῶν ὁποίων ζητεῖται ἀπὸ τοὺς Ἀφρικανοὺς ἐργάτας νὰ κηρύξουν γενικὴν ἀπεργίαν τὴν προσεχῆ Τρίτην.

Αἱ ἀρχαὶ ἀνέλαβον ἀμέσως ἀντεπίθεσιν, διαβεβαιώσασαι τὸν πληθυσμὸν ὅτι ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θὰ προσέλθουν εἰς τὰς ἐργασίας των τὴν προσεχῆ Τρίτην θὰ τύχουν ἀποτελεσματικῆς προστασίας.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΠΕΡΙ ΕΝΑ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΘΑ ΞΥΠΝΗΣΟΥΝ ΑΡΑΓΕ;

Ἐλάβομεν χθὲς τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν, ἀπευθυνομένην πρὸς τὴν κ. Εὔαν:

«Ἀγαπητὴ κυρία Εὔα,

Σέβομαι τὸν κλῆρον καὶ πιστεύω ὅτι ἀποτελεῖ τὴν συνέχειαν τῶν ἀποστόλων εἰς τὸ ἔργον ποὺ τοὺς ἀνέθεσεν ὁ μέγας διδάσκαλος τῆς ἀληθείας Κύριός μας.

Κάμνω αὐτὸν τὸν πρόλογο γιὰ νὰ διαλύσω τυχὸν σκέψι ὅτι βρῆκα ἀφορμὴ νὰ ἐπιτεθῶ ἐναντίον τοῦ κλήρου. Τοὐναντίον λυποῦμαι διὰ κάθε παρεκτροπήν, ὅπως πιὸ πολὺ λυπήθηκα δι'ὅσα γράφετε στὸ φύλλο τῆς ἐφημερίδος «Πελοπόννησος» τῆς 8-4-60 γιὰ τὸν ἱερέα ἐκεῖνον ποὺ ἐπιλήσμων γενόμενος τῶν ἱερῶν του καθηκόντων ἔπραξε ὅσα ἔπραξε εἰς βάρος μιᾶς ἐναρέτου νέας, ἡ ὁποία προσῆλθε πρὸς αὐτὸν σὰν πουλάκι ποὺ κυνηγημένο ἀπὸ τῆς φουρτοῦνες τῆς καιρικὲς τρέχει νὰ ἀπαγκιάσῃ κάπου, νὰ σωθῇ, καὶ ὅμως!! Ὁ Παπᾶς αὐτὸς ἔχων τὸ δηλητήριο στὴν ψυχή του ἀντὶ τῆς ἀγάπης, ἀντὶ τῆς συμπόνοιας, ἔσπευσε νὰ τὸ χύσῃ μὲ τόση σκληρότητα εἰς βάρος τοῦ ἀθῴου ἐκείνου πλάσματος.

Θὰ θυμᾶσθε καὶ σεῖς πόσος λόγος ἔγινε πρὸ ἡμερῶν καὶ πόση μελάνη κατηναλώθη ἐναντίον τῶν αἱρέσεων, κτυπώντας οἱ ἁρμόδιοι τοὺς κλάδους καὶ τὴν ρίζα τοῦ κακοῦ. Τὴν ρίζα ποὺ βρίσκεται ὄχι στοὺς προσηλυτιζομένους ἢ τοὺς προσηλυτίζοντας, ἀλλὰ σὲ κείνους ποὺ τοὺς ἀναγκάζουν μὲ τὰ περίφημα δικαιώματά των, μὲ τὰς κατηγορίας ἐπὶ τῶν θείων μυστηρίων, μὲ τοὺς πολυποίκιλους δίσκους των καὶ ἐν συνεχείᾳ μὲ τὰ καλλιμάρμαρα μέγαρα, μὲ τὶς χρυσὲς λίρες τῆς προῖκας καὶ τόσα ἄλλα ποὺ μαθαίνει ὁ φτωχὸς κόσμος. Ὁ κόσμος ἐκεῖνος ποὺ δὲν βρίσκει ποτὲ κατανόησι καὶ συμπόνοια.

Ποιὸς ἀπὸ αὐτοὺς πῆγε ποτὲ στὸ σπίτι τοῦ φτωχοῦ; Ποιὸς πῆγε στὸ σπίτι τοῦ κακοῦ οἰκογενειάρχου, τῆς ὄχι καλῆς οἰκοκυρᾶς; Ποιὸς προσεπάθησε μὲ τὴν ἀγάπη του νὰ ἀπαλύνῃ τὸ πόνο ποῦ εἶναι σήμερα τόσος πολύς; Ποιὸς ἀπ' αὐτοὺς εἶδε τὸ λογικό του πρόβατο σὰν ποιμὴν νὰ τρέχῃ πρὸς τὸν βράχον τῆς ἁμαρτίας καὶ ἔτρεξε νὰ τὸ προφθάσῃ; Ποιὸς ποτὲ ἔδειξε μὲ τὸ παράδειγμά του τὴν ἀγάπη καὶ τὴν καλωσύνη;

Νὰ ποιὰ εἶναι τὰ αἴτια ποὺ πληθαίνουν τὶς αἱρέσεις! Τὰ ξέρουν αὐτὰ οἱ Ἱεράρχαι μας; Καὶ ἂν τὰ ξέρουν τί κάνουν;

Κυρία Εὔα, τὰ ὅσα ἐγράψατε θὰ ξυπνήσουν ἄρα γε τοὺς ὑπευθύνους γιὰ νὰ πάρουν τὰ μέτρα ποὺ λέγει ὁ τελευταῖος στίχος τοῦ ψαλτηρίου ποὺ ἐπικαλεῖσθε, ἢ θὰ γίνουν μπαλώματα ἀπὸ τὴν μιὰ ἐνορία στὴ ἄλλη;

Μὲ ἐκτίμησι
Ὁ ἀναγνώστης σας
Π. Μαχαλιώτης»

Υ. Γ.

Στὸ κ. Ἀθανασόπουλο ποὺ ὑπεραμύνεται τῶν παρεκτροπῶν καὶ ποὺ κατὰ τὴν γνώμην του δὲν πρέπει νὰ λέγωνται πρὸς χάριν τῆς γαλήνης τῶν πιστῶν, ὑπενθυμίζω ἕνα ρητόν.

«Ἄλλο νὰ λέγης τὴν ἀλήθεια μετὰ συνέσεως καὶ ἄλλο νὰ μὴ λέγης τὴν ἀλήθεισν, δῆθεν, διὰ λόγους συνέσεως.

Τὸ πρῶτον εἶναι κανὼν μάχης, τὸ δεύτερον λιποταξία».

Καὶ ἄλλο:

«Ζητῶ τὴν ἀλήθειαν ὑφ' ἧς οὐδεὶς οὐδέποτε ἐβλάβη, βλάπτεται δὲ ὁ ἐπιμένων ἐπὶ τῆς ἑαυτοῦ ἀπάτης καὶ ἀγνοίας

Μάρκος Αὐρήλιος»

Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ φανῇ ἡ ἀλήθεια, ἵνα οὔτω παύσῃ τὸ ψεῦδος καὶ ἡ κακία.

Π. Μαχαλιώτης

Ἀπὸ τῆς αὔριον ΚΥΡΙΑΚΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ "ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΝ"

Ἕνα ἱστορικοκοινωνικὸν ἀνάγνωσμα
ποὺ θὰ συναρπάσῃ, θὰ τέρψῃ καὶ θὰ διδάξῃ:

ΡΩΜΗ 306—326 μ. Χ.
ΕΙΣ ΤΟ ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ ΤΟΥ ΛΑΤΕΡΑΝΟΥ

ΚΡΙΣΠΟΣ ΚΑΙ ΦΑΥΣΤΑ

Τὸ δραματικὸ τέλος ἑνὸς εἰδυλλίου τῆς Αὐτοκρατείρας τῆς Ρώμης Φαύστας καὶ τοῦ Καίσαρος προγόνου της, Κρίσπου

Τοῦ ΧΡΗΣΤΟΥ Γ. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

● Τὸ «Κρῖσπος καὶ Φαῦστα» εἶναι ἕνα ἀνάγνωσμα, στὶς γλαφυρὲς σελίδες τοῦ ὁποίου παρελαύνουν: Ἡ Ρωμαϊκὴ ἱστορία, ἡ Ἑλληνικὴ ἱστορία, τὰ ὄργια τῶν Ρωμαίων κοσμοκρατόρων, οἱ διωγμοὶ τῶν Χριστιανῶν, ἔρωτες, μίσοι, πάθη, κοινωνιολογία κλπ.

● Ἡ Αὐτοκράτειρα Φλαβία—Μαξιμιάνα—Φαῦστα, ἡ δούλη Ἄσπα, ὁ Καῖσαρ Κρῖσπος καὶ τὸ τραγικὸν τέλος των.

● Ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βόννης κ. Δ. Τσάκωνας, χαρακτηρίζων τὸν συγγραφέα τοῦ ἔργου κ. Χρ. Ἀναστασόπουλον ὡς τὸ «Παιδὶ—Θαῦμα» καὶ τὸ «γράψιμό του πολὺ δυνατό», γράφει:

Εἶναι τιμὴ καὶ χαρὰ πατρίδας
καὶ καὶ πολὺ μεγάλη τιμὴ καὶ χαρὰ τοῦ
ὁ ὁποῖος ἀποφασίζει νὰ γράψῃ τὸ ἱστορικὸ
καὶ ἐξαιρετικὸ πονημάτιό του ἡ
Ἀναστασόπουλος ποὺ ἔγινε ἀπὸ
μιὰ ἀγάπη ὑπόδοχος καὶ ἀγαπητὸς

Φυσικὸς
Δρ. Βάκης

Τὸ νέον μας ἀνάγνωσμα, γραμμένο εἰδικῶς διὰ τὴν «ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΝ» ἀπὸ τὸν κ. ΧΡ. Γ. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΝ θὰ γοητεύσῃ καὶ θὰ διδάξῃ

Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ ΠΑΣΧΑ
ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΑΤΕ ΟΛΟΙ
ΤΗΝ "ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΝ"

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΔΕΝ ΘΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 15. Ἐγνώσθη ὅτι ὁ βουλευτὴς Χανίων κ. Μαρῆς θὰ συνοδεύσῃ τὸν ἀρχηγὸν τῶν Φιλελευθέρων κ. Βενιζέλον κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν του εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν.

Οἱ κύκλοι τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ἐτόνιζον σήμερον ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος δὲν θὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ τὴν κυβέρνησιν πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του διὰ Μόσχαν.

Ο ΥΦΥΠΟΠΡΓΟΣ ΑΜΥΝΗΣ ΘΑ ΕΟΡΤΑΣΗ ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΘΟΡΙΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 15. Ὁ ὑφυπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Θεμελῆς ἀνεχώρησε σήμερον πρὸς ἐπίσκεψιν παραμεθορίων περιοχῶν, ὅπου θὰ ἑορτάσῃ μετὰ τῶν στρατιωτῶν τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα.

ΑΝΑΜΕΝΟΝΤΑΙ ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ ΕΚ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 15. Ἀναμένεται αὔριον, εἰς τὸν λιμένα τοῦ Πειραιῶς, τὸ Τουρκικὸν ἐπιβατηγὸν ἀτμόπλοιον «Ἄγαν» μὲ 400 ὁμογενεῖς ἐκ Τουρκίας καὶ τὸ Τουρκικὸν «Ἐγκέ» μὲ 300 ἐπίσης ὁμογενεῖς, οἱ ὁποῖοι θὰ ἑορτάσουν ἐνταῦθα τὸ Πάσχα.

Λόγῳ τοῦ ὅτι ἡ "ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ" ὅπως καὶ αἱ λοιπαὶ συνάδελφοι, θὰ ἐκδοθῇ ἑνωρὶς τὴν ἑσπέραν σήμερον, παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. ἀγγελιοδόται ὅπως τὰς ἀγγελίας των τὰς προωρισμένας διὰ τὸ φύλλον τοῦ Πάσχα, τὰς προσκομίσουν εἰς τὰ γραφεῖα μας μέχρι τῆς μεσημβρίας σήμερον.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΠΕΡΑΝ ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ

Ἡ Σφίγξ τῶν Θηβῶν κατέτρωγε, κατὰ τὴν μυθολογίαν, ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἀδυνατοῦσαν νὰ λύσουν τὸ αἴνιγμα ποὺ τοὺς ἔθετε. Ἔτσι κατατρώγει ἡ φοβία τοῦ ἀγνώστου ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι δὲν γνωρίζουν τί ὑπάρχει πέραν τοῦ τάφου.

Ὁ σημερινὸς ὅμως Μεγάλας Νεκρὸς ἦλθεν ἀκριβῶς διὰ νὰ λύσῃ τὸ αἴνιγμα αὐτό. Ὁ Ἰησοῦς εὑρίσκεται ἐντὸς τοῦ τάφου ἢ πέραν τοῦ τάφου; Ἀπὸ τὴν ἀπάντησιν ποὺ μᾶς δίδει τὸ σημερινὸν γεγονὸς, ἔχομεν τὴν πληροφορίαν τοῦ τί ὑπάρχει πέραν τοῦ τάφου.

Ἀφοῦ ὁ Ἰησοῦς ἔθραυσε τὰς πύλας τοῦ Ἅδου καὶ ἠλευθέρωσε μυριάδες ψυχῶν, ἐχάρισεν ἀντὶ τοῦ πένθους τὴν χαράν, ἀντὶ τοῦ ἄγχους τὴν βεβαιότητα τοῦ μέλλοντος.

Πίσω ἀπὸ τὴν ὀγκώδη ταφόπετρα ἐδόθη ἡ σημέρον συγκλονιστικὴ μάχη τῶν αἰώνων καὶ ἐκερδήθη ἡ λύσις τοῦ αἰνίγματος.

Ἕνας μεγάλος ὀρθόδοξος θεολόγος τοῦ αἰῶνος μας, ὁ Κων. Καλλίνικος, εἰς τὴν περισπούδαστον μελέτην του «Πέραν τοῦ τάφου» γράφει μερικὰ χαρακτηριστικὰ εἰς τὸ ἀγωνιῶδες αὐτὸ θέμα, ἄξια νὰ παρατεθοῦν ἐδῶ: «Ὁ Νάρκισσος, σημειώνει, νεανίας ὡραιότατος, εἶχεν ἀδελφὴν δίδυμον ὁμοιοτάτην πρὸς αὐτόν. Ἡ ἀδελφὴ ἀποθνήσκει εἰς τὸ ἄνθος τῆς νεότητός της καὶ ὁ Νάρκισσος περιφέρεται πανταχοῦ, ἀναζητῶν αὐτήν. Ὁ νοῦς του εἶναι γεμάτος ἀπὸ τὴν ὀπτασίαν της.

Ἐσκυμμένος ἐπὶ ὥρας ἐπάνω εἰς τὰ ἀκίνητα νερὰ τῶν λιμνῶν καὶ δεξαμενῶν καὶ πηγῶν, ὅπου ἡ πένθιμος ὄψις του κατοπτρίζεται, νομίζει ὅτι τὴν βλέπει καὶ τὴν ἔχει ἐνώπιόν του. Τὰς ἡμέρας πάσας δαπανᾷ μὲ τὴν θεωρίαν τοῦ ἀντικατοπτρισμοῦ αὐτοῦ· μέχρις οὗ, τηκομένης τῆς ὑπάρξεώς του, μεταβάλλεται εἰς τὸ παρὰ τὰ ὕδατα ἀναθάλλον ὁμώνυμον ἄνθος. Δὲν εἴμεθα οἱ πάντες Νάρκισσοι;» Ὅταν τὸ δρέπανον τοῦ Χάρου, κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ λαοῦ, μᾶς δίδει προσωπικὴν πεῖραν τοῦ θανάτου, ἀναμφιβόλως, ὅλοι τότε κατοπτριζόμεθα εἰς τὰ ὕδατα τοῦ μέλλοντος. Πέραν τοῦ τάφου «μᾶς ἐπιφυλάσσονται ἐκπλήξεις ἀφάνταστοι. Ἀπὸ τοῦ πελωρίου Θαβὼρ τῆς μεταμορφώσεώς μας μύριοι ὅσοι θὰ παρελάσωσι πρὸ ἡμῶν Ἡλιοῦ καὶ Μωϋσεῖς, σμὴνη δὲ προφητῶν, πατριαρχῶν, ἀποστόλων, μαρτύρων, πατέρων, δικαίων καρδιῶν καὶ διανοιῶν μεγάλων, ἁγίων γνωστῶν, ἁγίων ταπεινῶν καὶ ἀγνώστων... Ὅ,τι δὲ θ' ἀποτελέσῃ τὸ κατακόρυφον τῆς ἐν οὐρανοῖς εὐδαιμονίας τῶν ἐκλεκτῶν, θὰ εἶναι ἡ θεωρία τῆς Θεότητος, τῆς ἐπέκεινα πάσης πατρότητος, σοφίας καὶ ἁγιοσύνης ἱσταμένης...» Εἰς τὴν πέραν τοῦ τάφου ζωήν, δυνάμεθα νὰ εἴμεθα ἀπὸ ἐδῶ βέβαιοι ὅτι «δὲν θὰ βαδίζωμεν πλέον ὑπὸ αἰνίγματα, ὑπὸ παραβολάς, ὑπὸ σκιάς, ὑπὸ ἔσοπτρα. Τὸ Ἀρνίον θὰ θραύσῃ τὰς ἑπτὰ σφραγῖδας τοῦ κεκλεισμένου βιβλίου, καὶ αἱ ἀνεωγμέναι πλέον σελίδες του θὰ καταστῶσιν εὐανάγνωστοι εἰς πάντα ὀφθαλμόν».

Ἐκεῖθεν τοῦ τάφου, συνεχίζει ὁ Καλλίνικος, «αἴρεται ἡ ἐπίγειος Βαβὲλ τῶν γλωσσῶν, ἡ διχάζουσα τοὺς θνητοὺς καὶ μία μόνον γλῶσσα ἀκούεται παγκοσμίως ἐν οὐρανοῖς λαλουμένη: ἡ γλῶσσα τῆς ἀγάπης. Καὶ ἡ ἀγάπη αὐτή, ἡ ὡς οὐρανὸς εὐρεῖα καὶ ἀτέρμων ὡς οἱ ἀγγελικοὶ χοροί, εἶναι ἀγνή, αὔξουσα, ἄδυτος, ἀειθαλής, ἀμετάτρεπτος, ἀστένακτος, ἀδάκρυτος... Πόσοι ὁλοφυρμοὶ παρακολουθοῦν τὸν σταυρὸν καὶ τὰ πάθη» ἐδῶ; Ἀλλ' ἐκεῖ «θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι, οὔτε πένθος, οὔτε κραυγή, οὔτε πόνος.»

***

Ὁ τάφος, τοιουτοτρόπως, δὲν εἶναι ἐκμηδενισμός, ἀλλὰ ἀρχὴ τοῦ αἰωνίου. Καὶ ἡ ταφόπετρα δὲν εἶναι παρὰ τὸ ἐλαφρὸ παραπέτασμα, ποὺ αὔριον θὰ ἀνασυρθῇ διὰ νὰ ἀναφανῇ ἡ Αὐτοζωὴ εἰς τὴν ζωήν.

Α. Σ

ΤΟ ΧΘΕΣΙΝΟΝ ΠΑΛΛΑΪΚΟΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΘΗΛΩΣΕΩΣ ΚΑΙ Η ΕΣΠΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΦΟΡΑ ΤΩΝ ΕΠΙΤΑΦΙΩΝ ΤΩΝ ΝΑΩΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΜΙΑ ΕΥΛΑΒΗΣ ΑΜΙΛΛΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΕΝΟΡΙΩΝ

Καθ' ὅλην τὴν πρωΐαν χθὲς, χιλιάδες πιστῶν συνέρρευσαν εἰς ὅλους τοὺς ναοὺς τῆς πόλεώς μας καὶ παρηκολούθησαν τὴν ἀκολουθίαν τῶν Ὡρῶν καὶ τὴν Ἀποκαθήλωσιν. Ἱεροκήρυκες τῆς Ἱ. Μητροπόλεως καὶ θεολόγοι καθηγηταὶ ὡμίλησαν εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς ἐκκλησίας ἐπὶ τῆς σημασίας, τὴν ὁποίαν προσλαμβάνει διὰ τὴν ἀνθρωπότητα τὸ Θεῖον Πάθος.

Εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν τῆς Εὐαγγελιστρίας ἡ Ἀποκαθήλωσις ἐψάλη χοροστατοῦντος τοῦ πρωτοσυγγέλλου κ. Ἱεροθέου Τσαντίλη καὶ παριστάμενων τῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως.

Πλήθη πιστῶν, ἐξ ἄλλου, κατέκλυσαν ἀπὸ ἑνωρὶς τὸ ἀπόγευμα τοὺς ναούς, ὅπου τὰς ἑσπερινὰς ὥρας ἐψάλησαν τὰ Ἐγκώμια τοῦ Ἐπιταφίου. Ὑπὸ τῶν ἐνοριακῶν ἐπιτροπῶν καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐκκλησιῶ